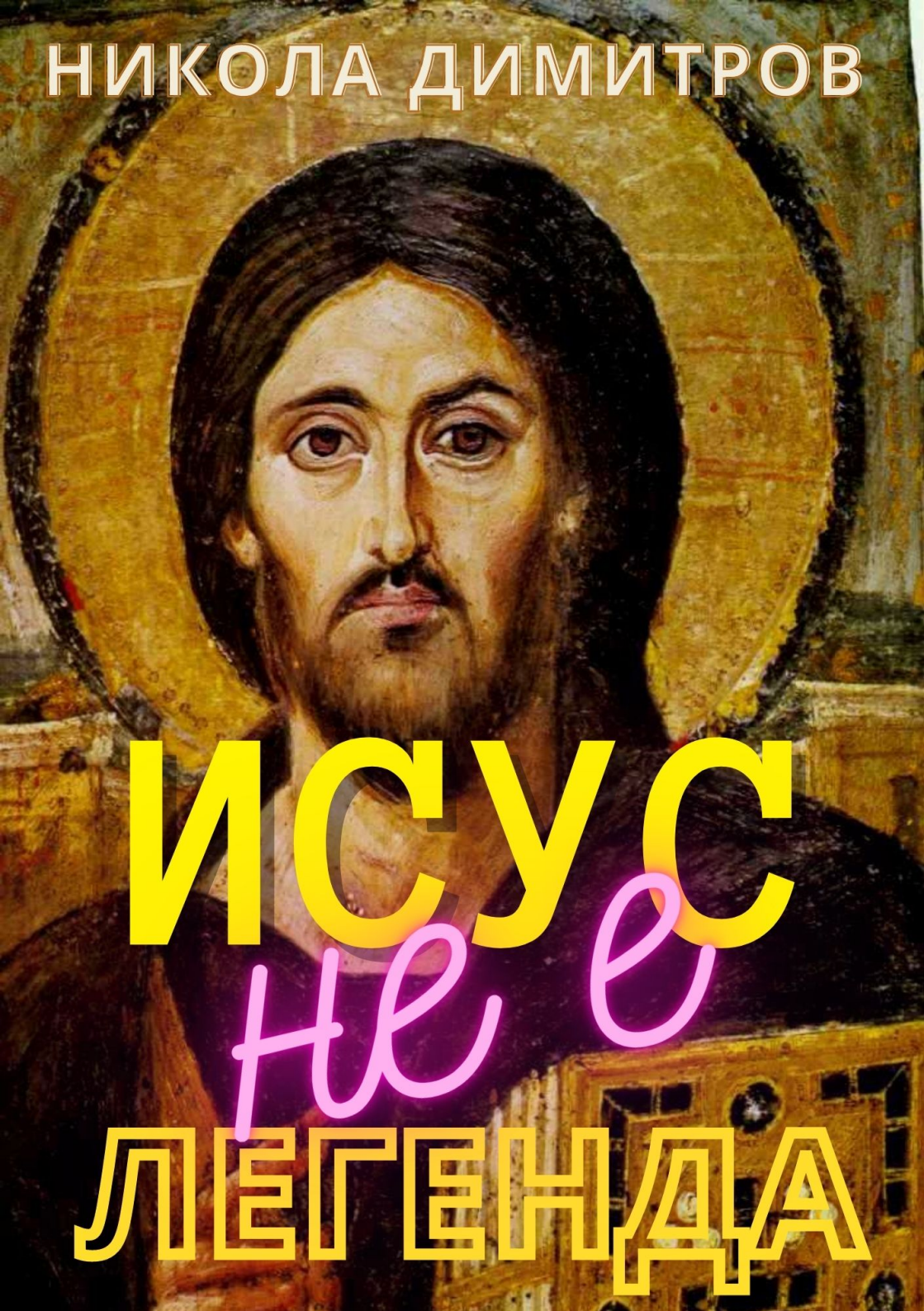

НИКОЛА ДИМИТРОВ

ИСУС

НЕ Е

ЛЕГЕНДА

Исус не е легенда

Имаме добро основание да смятаме, че евангелията са достоверни исторически документи. Има аргументи, че тъй като в легендите има много свръхестествени чудеса и знамения, а в евангелията също има такива, следователно евангелията са легенди. Нека изложим 14 опровержения на тази теза:

1). Това, че нещо има характеристиките на легенда **не го прави легенда**. В общия случай, легендарните герои спасяват девойката, преодоляват страшни препятствия, справят се със собствените си страхове и т.н. Уилиам Уолъс, например (историята му е описана във филма **Смело сърце**, почти сам освобождава Шотландия от Англия. Той има всички характеристики на легендарен герой, но не е легенда, а съвсем реална историческа личност.

Понякога реалността се въплъщава в мита. Същото е и с Исус - очакванията на хората, вярата им в Месия, копнежът им за

освобождение, се въплъщават в Него, но Той Самият Си е съвсем реален.

2). Няма истински паралел на движението, което Христос започна. То беше чудо от *Мойсеев* тип - неподражаемо.

3). Самите автори на евангелията твърдят, че писанията им са исторически. Няма намерено нито едно пряко доказателство за обратното.

Онзи, който твърди, че даден документ не е истински е който трябва да докаже тезата си, понеже няма причина да се смята, че е така, до доказване на противното. Във всички случаи е така. Много пъти авторът на дадено историческо произведение има един или двама свидетели и това е всичко, но, отново, неговата дума се приема за истина, до доказване на противното. По този начин ние приемаме много исторически книги без да ги оспорваме.

4). Макар да имат много чудеса и знамения в тях, евангелията не попадат в жанра: митове и легенди. Един бърз прочит показва, че те претендират за това да бъдат исторически

документи. Един от най-известните професори по митология в Оксфорд и писател на Хрониките на Нарния, К.С. Люис, казва, че е прекарал живота си в изследване на легендите по света и че ако има едно нещо, което евангелията не са, то това е, че определено не са легенди.

5). В евангелията се споменават много очевидци. Става дума за стотици хора, които са назовани **по име**. Това трябва да се вземе предвид. Никой по онова време не е оспорил автентичността им, иначе лесно можеше цялото движение да бъде потулено за нула време. Естествено, дори и стотици хора могат да бъркат в дадено нещо, хипотетично, но, товарът да се докаже обратното лежи върху онези, които биха искали да опровергават даденото евангелие. В 1 Йоан 1:1-5 се използват думи като: **видяхме, чухме, докоснахме, станахме свидетели**. Лука 1:1-4 пък използва думи и фрази като: **изпълнено между нас, очевидци, изследване, историк**). Това е стандартно научно историческо въведение.

6). Главният въпрос е: вярвате ли, че Лука е написал това; че е казал истината; Йоан също

и т.н.? Ако не вярвате, докажете обратното, но със същия исторически метод. Също така, ако ще се съмнявате в това, което евангелията казват, готови ли сте да приложите **същите критерии** за **всяка друга книга**, която твърди, че е историческа? Ливий, Йосиф Флавий, Ериън, Тацит, Сутоний, и т.н. Много автори са описвали живота на Христос и учениците Му и досега никой не се е опитал да ги опровергае на историческа основа.

7). Няма достатъчно време, за да се развие легенда, особено в еврейската култура. Най-ранните документи свързани с Исус не са евангелията, а писмата на Павел. Има няколко послания, за които се спори дали са написани от Павел или са писани по-късно и носят неговото име, но има седем послания, за които никой учен не спори, че са написани от Павел, преди 70 г. Сл.Хр., и в тях се описва точно как ранната църква гледаше на Исус.

- Те Го наричаха Господ (което съответства на еврейското съкращение ИХВХ).

Говорим за монотеистични юдеи (хора, които вярваха в **един** Бог, и те наричаха Исус - човек, който беше живял само 20 години преди това - Господ, което е дума

носеща Божествения заряд, тоест, те Го признаваха за Бог.

- Те също така вярваха, че Исус беше възкресен. Павел **напомня** (тоест, не си измисля) в 1 Коринтяни 15 на хората за нещо, което те вече знаеха.

- Те се покланяха на Исус. Отново, говорим за монотеистични юдеи. Ако тук имаше каквато и да е измама или митология, те щяха да бъдат първите, които да я разкритикуват. Никой монотеистичен юдейн не се кланя на никой и нищо, освен на Бог Яхве.

- Те се молеха на Исус, както се молеха на Отец. На никой друг не са се молили.

- Павел нарича Исус - **Съдия** на света, но за монотеистичните юдеи само Бог е съдията.

- Павел нарича Исус - **Творецът** на света, но за монотеистичните юдеи само Бог е Творецът.

- Павел нарича Исус - **Бог** във Филияни 2, но за монотеистичните юдеи само Отец е

Бог. Същото го има в Римляни, както в Колосяни и в Тит.

И така, какъв трябва да е бил Исус, за да може да обърне мнението на монотеистични юдеи, с всичките им предварителни културални, духовни и Библейски настроения?

8). Някои казват, че Павел е живял доста по-късно и е имало време да се развие легенда, докато той напише писмата си. Това, обаче, няма как да е верно, тъй като той споменава често за хора, които са свързани пряко с Исус, като например **Яков, братът на Исус** - 1 Коринтяни 15, Галатяни 1, 2:9. Как ще имаме легенда в юдейската култура и мислене, развита за 20 годишен период от време, докато братът на тази легенда е още жив и здрав и част от разпространителите ѝ? Майката на легендата също е жива, както и приятелите Му.

Интересното е, че скоро намериха костница с надпис: **Яков, братът на Исус, син на Йосиф**, потвърдена от някои от най-известните палеографи, от времето на средата на I век. Никой не е слагал роднините на починалия на костницата, ако не са били известни, така че съвпадението е немислимо.

9). Марк 15:21 споменава по име човекът, който носеше кръста на Исус, както и роднините му - в случая - синовете му и е ясно, че Марк предполага тези синове да са част от читателите на писмото му. Което ще рече, че Марк пише в рамките на едно поколение от смъртта и възкресението на Исус.

Освен това, всички автори пишат в контекста на Палестина **преди** унищожението през 70 г. – все още има Храм, както и фарисеи и садудеи. Освен това, евангелията са били безусловно и безапелационно приети от всички през II и III век. Тоест, ако Матей, Марк, Лука и Йоан са просто измислени имена, как е станало толкова перфектно и единодушно? Никой никога не е спорил за това. Освен това, Марк и Лука, например, не бяха част от вътрешния кръг на Исус. Ако бяха фалшиви, нямаше да изберат точно тях; щяха да поставят само хора, които уж са били близо до Него.

10). Трябва да минат поне две пълни поколения, за да може даден мит да се наложи над устната традиция. Понеже има поддръжници, които са живи по времето на легендата, има и противници, които са живи.

Всички те, както и преките им наследници, че и техните наследници, трябва да измрат, за да може да започне да се оформя мит. Особено в юдейска култура, която се противопоставя на митовите по принцип и която държи много на устната свещена традиция. Освен това, юдеите са се противопоставяли силно на всичко езическо, особено по време на робство в Римската империя и особено към идеята човек да бъде обожествяван.

11). Принципно, самите легенди приемат привкуса на културата, която ги е родила, докато християнството върви пряко срещу културата. Самата среда, спазването на устни традиции, предавани в поколенията, юдейското разбиране върху Библията, монотеизмът и т.н. определено не са подходящата среда за раждането на подобен мит.

12). Ако юдеите от I век искаха да създадат техен си мит или легенда, те определено нямаше да бъдат точно това. Първо, никой не създава мит, с който да дискредитира себе си и да става за смях. Освен това, културите не създават митове, които са в пряка противоположност на техните теологически,

културални, социални и политически разбирания. Исус е просто пълна противоположност на всичко, в което юдеите вярваха по онова време:

- Исус беше Месия, но отиде на Кръст и беше разпънат. Никой юдейн не е очаквал това за своя Месия. Исус казва на Кръста: „*Боже Мой, защо Си Ме оставил?*“ Ако някой ще създава мит, той никога няма да включи това изречение в него - Месията, когото се опитват да издигнат, да пита Бог защо Го е изоставил.

- Твърденията на Исус, че е Бог и властта Му. Никой не очакваше и това. Беше против Стария им завет.

- Повечето юдеи вярваха във възкресението в края на времето, когато всички възкръснат, но един човек да възкръсне преди всички?

- Учениците бяха изключително неадекватни. Никой не прави мит, в който определя себе си като идиот. Те просто не схващаха това, което Исус им говореше.

- Собственото семейство на Исус не Му вярваше - това също не е нещо, което се включва в легенда.

- Къде са мъжете при възкресението?
Крият се. Кой открива Исус първо?
Жените. Тотално обратно на културата им, понеже се смяташе, че свидетелството на жена е невалидно (жените бяха смятани за непоправими лъжкини), а нашите хора избраха точно жени да свидетелстват. Легендата не би избрала този подход.

- Исус (легендата) се обхожда с бирници, грешници и проститутки, което е скандал, в който до ден днешен църквата не иска да бъде въввлечена и затова не приема тези хора или гледа отвисоко на тях, а всъщност именно това е идеята - Божията любов е толкова всеобхватна, че да привлича най-долните и грешни слоеве на обществото.

- Общо взето всичко, което Исус казваше и вършеше беше напълно противоположно на разбирането им. Един човек Го попита: „Добри учителю...“, а Исус му отговори: „Защо Ме наричаш добър?“ Легенда, която иска да бъде издигната не говори по този начин.

- Марк 6 глава описва случай в който Исус не можа да извърши почти никакви чудеса в града Си, което също не е нещо, което легендата да промотира.

13). Много ранни исторически източници потвърждават автентичността на евангелията. Никой историк не се притеснява много от факта, че огромна част от историческите документи, които имаме, са написани доста повече години след събитието.

- Почти всичко, което знаем за Персийските войни е написано от Херодит 70 години след тях;

- за събитията през I век - от Йосиф Флавий, 90 години след тях;

- за Александър Велики - от Ериън, 400 години след това;

- за ранните средни векове - от Св. Беде, 200 години след началото на този период.

Горепосоченото се счита за добра история, при положение, че имаме само един източник писал за тези събития. При християнството

имаме **множество** източници (Матей, Марк, Лука, Йоан, Павел, Петър, Юда, Яков и др., писали между 20 и 70 години след събитията. През следващите 100 години, през II век, имаме още едно **множество** източници - Игнатий, Папиас, Юстин Мъченик, Атинагор, Тацит, Плини, Иринеи, Дидахията, Пастирът от Ерм, Евангелието на Тома и т.н.

14). Евангелията съдържат **много** детайли, които нямат връзка с главния разказ. Просто детайли. Това е присъщо на историческите документи написани от очевидци. Фактически доста историци признават, че не се сещат за друга историческа книга, която съдържа толкова детайлен материал и то толкова сбит.

Ако вземем поотделно всяка една от тези точки и имаме само нея, можеше и да изглежда съмнително, но 14 различни доказателства събрани в едно е доста сериозна контра теза, не мислите ли?

Бог да ви благослови!